

Lebe Staten ind i de Vansteligheder, en saadan Sag maatte medføre. Smidlertid nærer jeg ingen Tvivl om en saadan Sags Udfald, saa at jeg ikke har stor Frygt i saa Henseende, og jeg skal derfor endnu fremdeles fastholde det Forslag, jeg har været med at stille — saaledes som jeg allerede før fremhævede — af Villighedshensyn, fordi jeg finder det naturligt og rimeligt, at man efter den Maade hvorpaa saadanne Sager i det Hele afgjøres; affinder sig paa en billig Maade med Frederiksberg Commune i denne Sag. Naar det ærede Medlem, jeg nævnte, har givet nogen Udsigt til, at Communen muligviis ikke vilde vedligeholde Veien med Alleer, og i dens fulde Bredde osv., saa er dette Noget, der kan være Staten i allerhøjeste Grad ligegyldigt. Det er Noget, som ganske bliver Communens Sag. Jeg antager, at Communen vil være særdeles vel fornøjet med at holde denne smukke Allee i den Stand, hvori den er; men skulde dette ikke være Tilfældet, skulde man ogsaa finde paa at bortbügge Træerne og indskrænke Veiens Bredde, saa skal dette paa ingen Maade gaae mig til Hjertet. Jeg skal ikke have nogen Betænkelighed ved, om det steer eller ikke, det bliver Communens egen Sag.

Holstein: Det forekommer mig, mine Herrer, at det Forslag, der er fremkommet fra det høitævede Ministerium, er et Slags Compromisforslag. Det er klart, at naar der her ikke bliver bestemt Noget om at give Frederiksberg Commune en Godtgjørelse, imod at den overtager Veien, saa maa denne Bei, saasnart de nye Veiløve ere vedtagne, falde ind under det almindelige Omraade af alle Bei, hvis Vedligeholdelse finder sin endelige Afgjørelse og Bestemmelse ved disse Love, enten den saa bliver at betragte som privat eller offentlig Bei af hvilken som helst Natur. Det er en Bei, som hidtil har været vedligeholdt for Domainekassens Regning, og den staaer altsaa maastee i en noget anden Stilling end de almindelige store Hovedlandeveie; men jeg skulde dog ikke

have Noget imod, at man indrømmede en Godtgjørelse til Frederiksberg Commune, naar jeg derved kunde faae slaaet fast som Princip, at der var en Villighed for en Afregning paa denne Maade, forsaavidt lignende Bei, der hidtil ere vedligeholde for Statskassens Regning, ikke ere i en saadan Tilstand, at de Communer, enten mindre eller større, der herefter skulde overtage dem, kunne være tjente med at modtage dem i den Stand, hvori de findes. Jeg skulde altsaa ikke være utilbøielig til at votere for, at Frederiksberg Commune fik en større eller mindre Godtgjørelse, naar jeg derved kunde faae Sikkerhed for, at man ogsaa vilde gaae ind paa at indrømme Amtcommunerne en lignende Godtgjørelse, saafremt Hovedlandveiene ved den endelige Overlevering skulde findes at være i en saadan Tilstand, at de i en meget nær Fremtid vilde blive at undergive en Hovedreparation, saa at der derved vilde blive paaført Anterne særlige extraordinaire Hovedreparationsudgifter. Jeg indrømmer fuldstændig, at denne Sag har en særlig Vækkelse og staaer i et noget andet Forhold end almindeligt, og jeg troer, der kan være Anledning til her at vise sig noget imødekommende ligeoverfor Frederiksberg. Det retslige Spørgsmaal skal jeg lade staae uberørt i dette Dieblit; men det forekommer mig, at det maa være af almindelig Interesse, at der træffes en Overenskomst, hvorved denne smukke Bei, som dog vistnok Alle, der sætte Priis paa Njebenhavns Omgivelser, ville ønske maatte blive bibeholdt i den Skikkelse, den for Dieblittet har, naar Udgifterne derved ikke blive altfor store, fremdeles kan blive bevaret saaledes. Jeg troer ikke, der ligger nogen Ubillighed i, at man i denne Henseende stiller en Fordring paa et ubetydeligt Offer. Det staaer for mig meget klart, at Frederiksberg Commune, naar den bliver tilpligtet at overtage Veien, da ogsaa vil være berettiget til at behandle den som enhver som helst anden Bei, uden at tage noget som helst Hensyn til de Omgivelser, der i dette Dieblit gjøre Veien til en af Njebenhavns